Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Første Afdeling)

17. marts 2016*

»Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — merværdiafgift — direktiv 2006/112/EF — artikel 135, stk. 1, litra a) — fritagelse for forsikringsområdet — begreberne »forsikringstransaktioner« og »ydelser udført af forsikringsmæglere og -formidlere i forbindelse med disse transaktioner« — skadereguleringsydelser udført i en forsikringsgivers navn og på dennes regning«

I sag C-40/15,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Polen) ved afgørelse af 19. november 2014, indgået til Domstolen den 2. februar 2015, i sagen:

Minister Finansów

mod

Aspiro SA, tidligere BRE Ubezpieczenia sp. z o.o.,

har

DOMSTOLEN (Første Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, R. Silva de Lapuerta, og dommerne A. Arabadjiev, J.-C. Bonichot, C.G. Fernlund (refererende dommer) og S. Rodin,

generaladvokat: J. Kokott

justitssekretær: fuldmægtig K. Malacek,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 2. december 2015,

efter at der er afgivet indlæg af:

— Minister Finansów ved B. Rogowska-Rajda, J. Kaute og M. Lubiński, som befuldmægtigede

— Aspiro SA ved skatterådgivere M. Szafarowska, T. Michalik og M. Spychalski

— den polske regering ved B. Majczyna og K. Maćkowska, som befuldmægtigede

— Det Forenede Kongeriges regering ved L. Christie og S. Brandon, som befuldmægtigede, bistået af barrister E. Mitrophanous

* Processprog: polsk.

— Europa-Kommissionen ved L. Lozano Palacios og M. Owsiany-Hornung, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 23. december 2015,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 135, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1, herefter »momsdirektivet«).

2 Anmodningen er indgivet under en sag mellem Minister Finansów (finansministeren) og Aspiro SA, tidligere BRE Ubezpieczenia sp. z o.o. (herefter »Aspiro«), om en skriftlig afgiftsmæssig fortolkning vedrørende fritagelse for merværdiafgift (»moms«) på skadereguleringsydelser, der udføres af Aspiro i et forsikringsselskabs navn og på dettes regning.

Retsforskrifter

EU-retten

3 Momsdirektivets artikel 135, stk. 1, litra a), bestemmer:

»Medlemsstaterne fritager følgende transaktioner:

a) forsikrings- og genforsikringstransaktioner, herunder ydelser udført af forsikringsmæglere og -formidlere i forbindelse med disse transaktioner.«

4 Artikel 135, stk. 1, litra a), svarer til artikel 13, punkt B, litra a), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter – Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1), som den har erstattet.

5 Momsdirektivets artikel 135, stk. 1, litra d) og f), fastsætter fritagelser for to andre typer transaktioner:

»d) transaktioner, herunder formidling, vedrørende anbringelse af midler, løbende konti, betalinger, overførsler, fordringer, checks og andre handelsdokumenter, dog ikke inddrivelse af fordringer

[...]

f) transaktioner, herunder formidling, med undtagelse af forvaring og forvaltning, i forbindelse med aktier, andele i selskaber eller andre sammenslutninger, obligationer og andre adkomstbeviser, bortset fra varerepræsentativer og de i artikel 15, stk. 2, omhandlede rettigheder og adkomstbeviser«.

Polsk ret

6 Lov om afgift på varer og tjenesteydelser (ustawa o podatku od towarów i usług) af 11. marts 2004 i den affattelse, der finder anvendelse på de faktiske omstændigheder i hovedsagen (Dz. U. af 2011, nr. 177, position 1054, herefter »momsloven«), fastsætter i artikel 43, stk. 1, nr. 37:

»Følgende tjenesteydelser er fritaget: forsikrings- og genforsikringsydelser, formidling i forbindelse med disse ydelser samt ydelser udført af forsikringsgiver inden for rammerne af forsikringsaftaler, som denne har indgået for fremmed regning, bortset fra overdragelse af rettigheder, som er erhvervet i forbindelse med opfyldelse af forsikrings- og genforsikringsaftaler.«

7 Denne lovs artikel 43, stk. 13, lyder således:

»Afgiftsfritagelsen gælder også for en tjenesteydelse, der er en del af en i stk. 1, nr. 7, og stk. 1, nr. 37-41, omhandlet tjenesteydelse, der selv er en særskilt helhed, og som er karakteristisk og nødvendig for leveringen af den i stk. 1, nr. 7, og stk. 1, nr. 37-41, omhandlede tjenesteydelse, der er momsfritaget.«

Tvisten i hovedsagen og det præjudicielle spørgsmål

8 Selskabet Aspiro er etableret i Warszawa og er momspligtigt. Det udfører samtlige tjenesteydelser i forbindelse med skaderegulering i forsikringsgivers navn og for dennes regning på grundlag af en med sidstnævnte indgået kontrakt. Selskabet modtager vederlag i henhold til en fast sats efter arten af den pågældende skade.

9 Den forelæggende ret har præciseret, at Aspiro hverken er et forsikringsselskab, en forsikringsmægler eller -formidler. I særdeleshed er selskabet ikke ansvarligt over for de forsikrede. Inden for rammerne af den nævnte kontrakt udfører selskabet følgende 18 transaktioner, men uddelegerer nogle af dem til en ekstern underleverandør:

— modtagelse af skadesanmeldelser

— førelse af et edb-skaderegister og ajourføring af data, der indsamles under skadereguleringen

— opklaring af årsagerne til og omstændighederne ved skadestilfældene, herunder inspektion af godet og skadestedet, tilvejebringelse af den påkrævede dokumentation og foretagelse af de nødvendige skridt for at fastlægge ansvaret, skadens værdi og erstatningens størrelse samt de øvrige ydelser, som skal udbetales til den forsikringsbegunstigede

— førelse af den nødvendige korrespondance med kunden, særligt opfyldelse af den lovbestemte informationspligt over for de skadelidte eller forsikrede personer, og udveksling af korrespondance med de øvrige enheder, der deltager i skadereguleringen

— gennemførelse af den konkrete skaderegulering efter prøvelse af den indsamlede dokumentation samt træfning af konkrete afgørelser i skadestilfælde

— udarbejdelse af tekniske og eventuelt supplerende sagkyndige udtalelser, hvis der er tale om trafikskader

— optagelse af fotoer til dokumentation af skadeomfanget

— fremstilling af kopier af de for skadesanmeldelsen nødvendige dokumenter

— forberedelse af samtlige de dokumenter, der er nødvendige for prøvelse af kravet om erstatning eller andre ydelser

— arkivering af skadedokumentationen

— meddelelse af detaillerede oplysninger vedrørende skadereguleringens forløb til personer, der er begunstigede i henhold til forsikringsaftalen, samt vedrørende deres rettigheder

— udenretlig gennemførelse af regreskrav

— afgørelser vedrørende indsigelser og klager med hensyn til skadereguleringen

— meddelelse af aktindsigt i skadedokumenterne til hertil beføjede personer

— forberedelse af edb-understøttede overførsler og anvisninger

— afsendelse og modtagelse af korrespondance vedrørende skadereguleringen

— udarbejdelse på kundens anmodning af rapporter om skadereguleringen

— foretagelse af andre transaktioner, som er nødvendige for en korrekt regulering af de af forsikringsaftalerne omfattede skader, og som har sammenhæng med de ovenfor nævnte aktiviteter.

10 Aspiro anmodede finansministeren om en skriftlig afgiftsmæssig fortolkning med henblik på at få afklaret, om de af dette selskab leverede skadereguleringsydelser er fritaget i medfør af momsloven.

11 De transaktioner, som Aspiro varetager i et forsikringsselskabs navn og for dettes regning i henhold til en fuldmagt, udgør ifølge dette selskab forsikringstransaktioner i polsk rets forstand. De udgør en særskilt helhed, som er fuldstændig forbundet med og nødvendig for dette forsikringsselskabs virksomhed, og som ikke i sig selv har noget formål. Aspiro finder, at disse transaktioner udgør en unik præstation af tjenesteydelser af kompleks karakter, der fuldt ud skal fritages.

12 I sin skriftlige fortolkning af 31. august 2012 accepterede finansministeren kun Aspiros opfattelse delvist. Denne fandt, at alene transaktionerne i den femte kategori, dvs. gennemførelse af den konkrete skaderegulering, der omfatter en prøvelse af den relevante dokumentation og afgørelsen med hensyn til skadedækningen, udgør forsikringstransaktioner. Ministeren fandt, at alle de øvrige transaktioner, der varetages af Aspiro, er knyttet til skadereguleringen, men ikke udgør forsikringstransaktioner. Ifølge ministeren kan der følgelig ikke indrømmes fritagelse herfor, eftersom de er af teknisk og administrativ karakter og kan udføres inden for rammerne af andre aktiviteter end forsikringstransaktioner.

13 Aspiro anfægtede denne skriftlige fortolkning ved Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (den regionale domstol i forvaltningsretlige sager i Warszawa). Denne gav Aspiro medhold og ophævede nævnte fortolkning, idet den fandt, at den polske lovgiver havde udvidet fritagelsen ud over det i momsdirektivet fastsatte, men fastslog samtidig, at finansministeren ikke kunne gøre dette direktivs strengere ordlyd gældende over for den afgiftspligtige.

14 Finansministeren iværksatte kassationsanke til prøvelse af denne afgørelse.

15 Da Naczelny Sąd Administracyjny (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) er i tvivl om, hvorvidt en bestemmelse såsom momslovens artikel 43, stk. 13, uberettiget udvider bestemmelserne i momsdirektivets artikel 135, stk. 1, litra a), og hvorvidt tjenesteydelser som dem, der leveres af Aspiro, kan fritages, har denne besluttet at udsætte sagen og at forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Skal artikel 135, stk. 1, litra a), i momsdirektivet fortolkes således, at sådanne tjenesteydelser som i den foreliggende sag, der leveres for et forsikringsselskab af tredjemand i forsikringsgivers navn og for dennes regning, og hvorved tredjemanden ikke står i noget retsforhold til den forsikrede, er omfattet af den i denne bestemmelse omhandlede fritagelse?«

Om det præjudicielle spørgsmål

Formaliteten

16 Aspiro har anført, at tvisten i hovedsagen rejser en problemstilling, der alene vedrører fortolkningen af national ret, og som derfor ikke angår EU-retten. Ifølge dette selskab er det forelagte spørgsmål således uden betydning med henblik på at afgøre denne tvist og kan følgelig ikke antages til realitetsbehandling. Aspiro har understreget, at selv hvis momslovens artikel 43, stk. 13, skulle tilføje en fritagelse, som ikke er fastsat i momsdirektivets artikel 135, stk. 1, litra a), kan de nationale myndigheder ikke pålægge en borger at overholde dette direktivs strengere bestemmelser.

17 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at inden for rammerne af det samarbejde, der i henhold til artikel 267 TEUF er indført mellem Domstolen og de nationale retter, tilkommer det udelukkende den nationale ret, som tvisten er indbragt for, og som har ansvaret for den retsafgørelse, som skal træffes, på grundlag af omstændighederne i den konkrete sag at vurdere, såvel om en præjudiciel afgørelse er nødvendig for, at den kan afsige dom, som relevansen af de spørgsmål, den forelægger Domstolen. Når det forelagte spørgsmål vedrører fortolkningen af EU-retten, er Domstolen derfor principielt forpligtet til at træffe afgørelse. Domstolen kan kun afslå at træffe afgørelse vedrørende et præjudicielt spørgsmål fra en national retsinstans, når det klart fremgår, at den ønskede fortolkning af EU-retten savner enhver forbindelse med realiteten i hovedsagen eller dennes genstand, når problemet er af hypotetisk karakter, eller når Domstolen ikke råder over de faktiske og retlige oplysninger, som er nødvendige for, at den kan foretage en saglig korrekt besvarelse af de stillede spørgsmål (jf. domme PreussenElektra, C-379/98, EU:C:2001:160, præmis 38 og 39, samt Melki og Abdeli, C-188/10 og C-189/10, EU:C:2010:363, præmis 27).

18 I det foreliggende tilfælde bemærkes, at det påhviler den forelæggende ret så vidt muligt at fortolke national ret i lyset af EU-retten (jf. bl.a. dom Pfeiffer m.fl., C-397/01 – C-403/01, EU:C:2004:584, præmis 113) og her momsdirektivet. Eftersom denne retsinstans er i tvivl om rækkevidden af en national bestemmelse, som påberåbes i forbindelse med hovedsagen, og som gennemfører momsdirektivet, fremgår det ikke klart, at det spørgsmål, som Domstolen er blevet forelagt vedrørende fortolkningen af dette direktiv, er uden betydning med henblik på at afgøre denne tvist.

19 Det præjudicielle spørgsmål kan dermed antages til realitetsbehandling.

Realiteten

20 Indledningsvis bemærkes, at de udtryk, der anvendes til at betegne de i momsdirektivets artikel 135, stk. 1, fastsatte fritagelser, skal fortolkes strengt, da disse fritagelser er undtagelser fra det almindelige princip om, at moms opkræves af enhver tjenesteydelse, der udføres mod vederlag af en afgiftspligtig person (jf. dom BGŻ Leasing, C-224/11, EU:C:2013:15, præmis 56).

21 For at besvare det forelagte spørgsmål skal det undersøges, om skadereguleringsvirksomhed som den, Aspiro udfører, består i at foretage »forsikringstransaktioner« eller kan betragtes som »ydelser udført af forsikringsmæglere og -formidlere i forbindelse med disse transaktioner« som omhandlet i momsdirektivets artikel 135, stk. 1, litra a).

22 For så vidt angår forsikringstransaktioner er disse efter almindelig opfattelse kendetegnet ved, at forsikringsgiveren mod forudgående betaling af en præmie påtager sig i tilfælde af forsikringsbegivenhedens indtræden at betale den ydelse, der er blevet aftalt ved kontraktens indgåelse, til den forsikrede (domme CPP, C-349/96, EU:C:1999:93, præmis 17, og Taksatorringen, C-8/01, EU:C:2003:621, præmis 39).

23 Domstolen har fastslået, at udtrykket »forsikringstransaktioner« ikke kun omfatter transaktioner, der udføres af forsikringsgivere selv, men i princippet er vidt nok til at omfatte præstering af forsikringsdækning gennem en afgiftspligtig person, der ikke selv er forsikringsgiver, men som i forbindelse med en kollektiv forsikring til sine kunder præsterer en sådan dækning ved at benytte ydelser fra en forsikringsgiver, som har påtaget sig at dække den forsikrede risiko. Sådanne transaktioner kræver dog efter deres art, at der består et kontraktforhold mellem den, der præsterer forsikringsydelsen, og den, hvis risiko dækkes af forsikringen, nemlig den forsikrede (jf. dom Taksatorringen, C-8/01, EU:C:2003:621, præmis 40 og 41).

24 I det foreliggende tilfælde er en tjenesteyder som Aspiro imidlertid ikke selv forpligtet over for den forsikrede til at garantere dækningen af en risiko og er på ingen måde forbundet med denne i et kontraktforhold.

25 Selv om den i hovedsagen omhandlede skadereguleringsydelse, således som den er beskrevet af den forelæggende ret, udgør en væsentlig bestanddel af forsikringstransaktionen, for så vidt som den i det foreliggende tilfælde omfatter fastlæggelse af ansvaret og skadens værdi samt afgørelsen af, hvorvidt der skal udbetales en erstatning til den forsikrede, må det følgelig konstateres, at denne tjenesteydelse, som i øvrigt leveres til forsikringsgiveren, ikke kan udgøre en forsikringstransaktion som omhandlet i momsdirektivets artikel 135, stk. 1, litra a).

26 Desuden underbygges denne konstatering af den omstændighed, at undtagelserne til den generelle momsordning, som det blev bemærket i denne doms præmis 20, skal fortolkes strengt.

27 Denne konstatering ændres ikke af Aspiros og den polske regerings argument om, at behandlingen af forsikringstransaktioner i forhold til moms skal være den samme som behandlingen af finansielle tjenester. Ifølge dette selskab og denne regering bør skadereguleringsydelser, eftersom de udgør et hovedelement i forsikringstransaktionen, samtidig med at de udgør en særskilt helhed, indrømmes fritagelse i medfør af momsdirektivets artikel 135, stk. 1, litra a), i lighed med den løsning, som anvendes for finansielle tjenester. Denne vurdering finder støtte i forslaget til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/112 med hensyn til behandlingen af forsikringstjenester og finansielle tjenester (KOM/2007/0747 endelig), som Kommissionen fremsatte den 28. november 2007.

28 I denne forbindelse har Domstolen ganske vist i en dom vedrørende pengeinstitutter fastslået, at hvis ydelserne, set under ét, i det pågældende tilfælde visse it-ydelser, udgør en særskilt helhed og opfylder de specifikke og væsentlige funktioner for en finansiel tjeneste som beskrevet i momsdirektivets artikel 135, stk. 1, litra d) og f), er de omfattet af fritagelsen i denne bestemmelse (jf. i denne retning dom SDC, C-2/95, EU:C:1997:278, præmis 66).

29 Domstolen har dog fastslået, at analogien vedrørende finansielle tjenester ikke kan anvendes på forsikringstransaktioner, og har understreget, at der er forskel på ordlyden af momsdirektivets artikel 135, stk. 1, litra a), som alene omhandler egentlige forsikringstransaktioner, og dette direktivs

artikel 135, stk. 1, litra d) og f), som omhandler transaktioner »vedrørende« eller »i forbindelse med« bestemte banktransaktioner (jf. i denne retning dom Taksatorringen, C-8/01, EU:C:2003:621, præmis 43).

30 Da det i denne doms præmis 27 nævnte direktivforslag fra 2007 desuden ikke blev vedtaget af Rådet, er dette under alle omstændigheder uden enhver relevans for fortolkningen af gældende ret og kan derfor ikke begrunde en fortolkning af momsdirektivets artikel 135, stk. 1, litra a), der ved en analogislutning er baseret på fortolkningen af dette direktivs artikel 135, stk. 1, litra d) og f).

31 Derudover må det fastslås, at princippet om afgiftsneutralitet ikke kan drage den i denne doms præmis 25 foretagne konstatering i tvivl. Som generaladvokaten anførte i punkt 28 i forslaget til afgørelse, tillader dette princip ikke, at anvendelsesområdet for en fritagelse udvides, uden at der findes en klar bestemmelse herom. Dette princip er således ikke en primærretlig regel, som kan afgøre en fritagelses gyldighed, men et fortolkningsprincip, som skal anvendes parallelt med det princip, at fritagelser skal fortolkes strengt (jf. i denne retning dom Deutsche Bank, C-44/11, EU:C:2012:484, præmis 45).

32 For det andet skal det undersøges, om de i hovedsagen omhandlede tjenesteydelser udgør »ydelser udført af forsikringsmæglere og -formidlere i forbindelse med […] [forsikrings]transaktioner« og som sådanne kan fritages.

33 Hvad først angår begrebet »ydelser […] i forbindelse med […] [forsikrings]transaktioner« må det, således som generaladvokaten anførte i punkt 31 i forslaget til afgørelse, antages, at udtrykket »i forbindelse med« er tilstrækkeligt bredt til at omfatte forskellige ydelser, der bidrager til at gennemføre forsikringstransaktioner og bl.a. skaderegulering, der udgør en af disse transaktioners væsentlige bestanddele.

34 Hvad dernæst angår betingelsen om, at de pågældende ydelser skal være »udført af forsikringsmæglere og -formidlere«, må det efterprøves, om en aktivitet, der udføres af en tjenesteyder som Aspiro, og som består i at påtage sig skadereguleringen i et forsikringsselskabs navn og for dettes regning, kan anses for at blive udført af sådanne mæglere eller formidlere.

35 I så henseende er den omstændighed, at Aspiro ifølge den forelæggende rets beskrivelse af faktum ikke er forsikringsmægler eller -formidler, ikke afgørende. Dette selskabs formelle betegnelse er således ikke tilstrækkelig til at afgøre, om dets aktiviteter er omfattet af fritagelsens anvendelsesområde eller ej.

36 Som Domstolen allerede har fastslået, skal selve indholdet af de pågældende aktiviteter undersøges (jf. i denne retning domme Arthur Andersen, C-472/03, EU:C:2005:135, præmis 32, Abbey National, C-169/04, EU:C:2006:289, præmis 66, og J.C.M. Beheer, C-124/07, EU:C:2008:196, præmis 17).

37 To betingelser være opfyldt ved denne undersøgelse. For det første skal tjenesteyderen have forbindelse med forsikringsgiveren og forsikringstageren (dom Taksatorringen, C-8/01, EU:C:2003:621, præmis 44). Denne forbindelse kan også blot være indirekte, såfremt tjenesteyderen er underleverandør for forsikringsmægleren eller -formidleren (jf. i denne retning dom J.C.M. Beheer, C-124/07, EU:C:2008:196, præmis 29). For det andet skal dennes aktiviteter omfatte væsentlige dele af en forsikringsformidlers opgaver, såsom at søge efter kundeemner og at sætte dem i kontakt med forsikringsgiveren (jf. i denne retning dom Arthur Andersen, C-472/03, EU:C:2005:135, præmis 33 og 36).

38 En tjenesteyder som Aspiro opfylder den første af disse betingelser. Denne har således en direkte forbindelse med forsikringsselskabet, eftersom den udfører sin aktivitet i dettes navn og på dettes regning, og denne tjenesteyder har en indirekte forbindelse med forsikringstageren som led i undersøgelser og administrationen af skadestilfælde.

39 Hvad derimod angår den anden af de nævnte betingelser vedrørende de ydelser, der udføres af forsikringsmæglere og -formidlere eller deres underleverandører, skal disse ydelser være forbundet med selve karakteren af erhvervet som forsikringsmægler eller -formidler, som består i at søge efter kundeemner og sætte dem i kontakt med forsikringsgiveren med henblik på indgåelse af forsikringskontrakter (jf. bl.a. domme Taksatorringen, C-8/01, EU:C:2003:621, præmis 45, Arthur Andersen, C-472/03, EU:C:2005:135, præmis 36, og J.C.M. Behager, C-124/07, EU:C:2008:196, præmis 18). Er der tale om en underleverandør, skal denne deltage ved indgåelsen af forsikringskontrakten (jf. i denne retning dom J.C.M. Beheer, C-124/07, EU:C:2008:196, præmis 9 og 18).

40 Den i hovedsagen omhandlede aktivitet, der består i at regulere skader i en forsikringsgivers navn og på dennes regning, er imidlertid på ingen måde forbundet med at søge efter kundeemner og sætte dem i kontakt med forsikringsgiveren med henblik på indgåelse af forsikringskontrakter.

41 Det følger heraf, at en sådan aktivitet ikke henhører under »ydelser udført af forsikringsmæglere og -formidlere« som omhandlet i momsdirektivets artikel 135, stk. 1, litra a).

42 I lighed med de tjenesteydelser, som var omhandlet i den sag, der gav anledning til dom Arthur Andersen (C-472/03, EU:C:2005:135), må de skadereguleringsydelser, der udføres af en tjenesteyder som Aspiro, betragtes således, at de udgør en opdeling af de aktiviteter, der udøves af forsikringsselskaberne, og ikke tjenesteydelser, der udføres af en forsikringsformidler (jf. i denne retning dom Arthur Andersen, C-472/03, EU:C:2005:135, præmis 38).

43 Under disse omstændigheder er det ikke nødvendigt, ligesom Det Forenede Kongeriges regering har gjort, at henvise til begrebet »forsikringsformidling« i artikel 2, nr. 3), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/92/EF af 9. december 2002 om forsikringsformidling (EFT 2003 L 9, s. 3) eller til begreberne virksomhed som forsikringsmægler og forsikringsagent, hvortil der henvises i artikel 2, stk. 1, i Rådets direktiv 77/92/EØF af 13. december 1976 om foranstaltninger med henblik på at lette den faktiske udøvelse af etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser inden for virksomhed som forsikringsagent eller forsikringsmægler (ex gruppe 630 CITI), herunder navnlig overgangsforanstaltninger for disse former for virksomhed (EFT 1977 L 26, s. 14), som direktiv 2002/92 har erstattet. Som generaladvokaten har anført i punkt 46 i forslaget til afgørelse, sigter disse direktiver mod at fremme den frie udveksling af de pågældende tjenesteydelser i EU og forfølger et andet formål end momsdirektivet. De pågældende definitioner kan derfor ikke anvendes uden videre med henblik på inden for rammerne af momsdirektivet at fastlægge anvendelsesområdet for de momsfritagne transaktioner.

44 Det følger heraf, at en transaktion, der alene består i at overlade behandlingen af skader til en tredjemand, uden at denne udlicitering er forbundet med at søge efter kundeemner og sætte dem i kontakt med forsikringsgiveren med henblik på indgåelse af forsikringskontrakter, ikke er fritaget for moms.

45 Det følger af samtlige ovenstående betragtninger, at det forelagte spørgsmål skal besvares med, at momsdirektivets artikel 135, stk. 1, litra a), skal fortolkes således, at skadereguleringsydelser som dem, der er omhandlet i hovedsagen, og som leveres af tredjemand i et forsikringsselskabs navn og for dettes regning, ikke er omfattet af den i denne bestemmelse omhandlede fritagelse.

Sagens omkostninger

46 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Første Afdeling) for ret:

Artikel 135, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at skadereguleringsydelser som dem, der er omhandlet i hovedsagen, og som leveres af tredjemand i et forsikringsselskabs navn og for dettes regning, ikke er omfattet af den i denne bestemmelse omhandlede fritagelse.

Underskrifter